

Promluva papeže Benedikta XVI. k jeho návštěvě Německa 22.-25. 9. 2011 v pořadu “Wort zum Sonntag” německé televize ADR. (18.9. 2011)

Vážené dámy a pánové, milí krajané,

za několik málo dní vyrazím na svou cestu do Německa, na kterou se již těším. Těším se obzvláště do Berlína na mnohá setkání, kterých se tam zúčastním, na možnost promluvit k parlamentu a slavit velkou bohoslužbu na Olympijském stadionu.

Jeden z nejdůležitějších okamžiků mé návštěvy nastane jistě v Erfurtu, v augustiniánském klášteře a chrámu, kde započal své povolání Martin Luther. Budu se moci setkat s představiteli evangelických církví v Německu. Společně se zde budeme modlit, naslouchat Slovu Božímu, uvažovat o něm a diskutovat. Neočekáváme žádnou senzaci – velikost této události spočívá právě v tom, že na tomto místě budeme moci společně uvažovat o Slově Božím a modlit se. Tato intimní blízkost bude výrazem opravdového ekumenismu.

Setkání v Eichsfeldu je pro mne obzvláště významné – tento malý kousek země zůstal katolickým navzdory nejrůznějším historickým proměnám. Poté se přesuneme na jihozápad země do úchvatného města Freiburg im Breisgau, kde se odehrají další setkání, především vigílie s mladými a slavná mše svatá, která završí mou cestu.

Toto není náboženská turistika a už vůbec ne nějaká show. Význam této cesty je nejlépe vyjádřen jejím mottem: “Kde je Bůh, tam je budoucnost.” Znamená to, že musíme vrátit do svého zorného pole Boha – Boha, který tak často není přítomen, ale kterého tolik potřebujeme.

Mohli byste se mě zeptat: “Ale existuje vůbec Bůh? A pokud ano, záleží Mu vůbec na nás? Můžeme na Něj dosáhnout?” Je jistě pravda, že Boha nemůžeme postavit na stůl, dotknout se Ho, nebo Ho zvednout rukou jako obyčejné předměty. Musíme ale znovu objevit svou schopnost Boha vnímat, která v nás je. Můžeme získat nějaké tušení o Boží velikosti z velikosti vesmíru. Svět můžeme využívat pomocí technologií, protože je postaven racionálně, a v této veliké racionalitě světa můžeme vidět něco z Ducha Stvořitele, ze kterého vzešel. V kráse stvoření vidíme odraz Boží velikosti a dobroty. V Písmu Svatém slyšíme slova věčného života, která nepřichází od lidí, nýbrž od Něj – v nich slyšíme Boží hlas. Konečně můžeme také spatřit Boha v setkání s druhými lidmi, kterých se On dotkl. Nemyslím tím jen velká jména (od svatého Pavla přes Františka z Assisi až k Matce Tereze), mám na mysli prosté lidi. O těch sice nikdo nemluví, ale když se s nimi setkáme, vyzařují vlastnosti dobroty, upřímnosti a radosti, a víme, že Bůh existuje a dotýká se nás.

Proto se v tyto dny pokusme Boha znovu uvidět a stát se lidmi, kteří vnáší do světa světlo naděje, které pochází od Boha a pomáhá nám žít.

Záznam v německém originálu na

<http://www.ardmediathek.de/ard/servlet/content/3517136?documentId=8231742>